

bare in overweging genomen word, of ook het onderste gedeelte al of niet besteed zal worden. Den bouwmeester onderwerpt dit berigt aan het beter oordeel zijner hooge superieuren en noemd zich met de meeste eerbied derzelve dienstvaardige dienaar

A. Munro.

Bovendien was nog ingekomen een „opneming van defecten aan den Grooten Kerktoren gedaan door deskundigen”.

De Raad besloot nu beide stukken ter visie te leggen en inmiddels de reparaties aan het bovenste gedeelte van den toren, begroot op *f* 5000, in dit bijzonder geval en bij wijze van proef te besteden aan C. Revier, mr. timmerman en A. Ketting, mr. metselaar, hetzij ineens, hetzij in daggeld. De som van *f* 5000 mocht niet worden overschreden en het werk moest voor het einde van den zomer gereed zijn.

Blijkbaar verliep de restauratie van dit bovenste gedeelte naar wensch. Althans machtigde de Raad 24 Maart 1823 Fabrikmeesteren om het tweede gedeelte onder de hand te besteden, zooals zulks het vorig jaar ten aanzien van het bovenste gedeelte was geschied, waarvoor *f* 10.000 werd uitgetrokken. 14 April 1823 besloten Fabrikmeesteren den toren te doen bewerken door Revier, Ketting en de steenhouwers Dubbelens en Van Traa.

Nu kwam echter de tegenslag. In de raadsvergadering van 5 Juli 1824 deelde de Burgemeester mede, dat „de vier zijden van den Groote-kerktoren tot en met de onderkant der galmgaten zoo ver is gevorderd, dat dit werk met den eersten October in gereedheid zoude kunnen zijn, als wanneer er vijf stellingen zouden kunnen worden weggebroken, doch dat in dat geval boven de som op den staat van begrooting over dezen jare voorgedragen en toegestaan nog zoude benodigd zijn eene somme van vijfduizend gulden”. Burge-meester en Wethouders verzochten daarop aan Gedepu-teerde Staten om over deze *f* 5000 te mogen beschikken uit den post onvoorzienne uitgaven ter beschikking van de provinciale autoriteit; blijkens de raadsnotulen van 31 Juli 1824 keurde genoemd college dit goed.